

Láskou smerujeme k Láske

Napriek všetkým hrôzám a paradoxom je možné svet, ktorom žijeme, vnímať i chápať ako čosi dokonalé a harmonické. Prírodu a ľudský život možno označiť za paradox krásy a utrpenia. Svet je možno úžasnou odpoveďou na zdanlivý chaos. *Stvorenie je Boží akt lásky...Prítomnosť krásy vo svete je experimentálnym dôkazom možnej inkarnácie* (S. Weilová).

Umením výchovy je pochopiť, že ľudské vnútro, duša, je doménou, kde Boh koná zázraky. Šťastie je pocit plnosti uplatnením duševných a telesných síl pre život druhých. Problém ľudskosti je v tom, že Boha možno milovať aj prostredníctvom tých, ktorých stvoril. Ľudsky žiť znamená chcieť dobro druhého, prispieť k tomu, aby bol šťastný.

Aby sme udržali základný postoj lásky, potrebujeme skromnosť a pokoru pred večnosťou. Bez Boha je človek stratenou bytosťou vo vesmíre. Viera prináša istotu, aj keď strácame argumenty, nádej upokojuje v zúfalstve, láska oživí neveriteľné. Nesmieme sa báť pravdy. Svet je aj pri svojich konfliktoch a katastrofách, tragike a bolesti, vo svojej podstate krásny, naplnený v každej jednotlivosti láskou.

Láska je najuniverzálnejšia, najobdivuhodnejšia a najtajomnejšia kozmická energia (P. Teilhard de Chardin). Láska je životný princíp. Nestačí len dôkladne a sústavne objasňovaná podstata javov. Často potrebujeme, a možno predovšetkým, poznať aj ich zmysel. *Veci sveta sú nabité zmyslom. Ukazujú ďalej, než vidíme, sú plnšie, než vidíme na prvý pohľad* (G.K. Chesterton). Zmyslom vecí je uskutočniť lásku. Milovať skutkom, skutočne milovať. *Môžeš milovať všetkých ľudí, pretože milovať neznamená pociťovať, ale predovšetkým chcieť; chcieť dobro pre všetkých svojich blízkych zo všetkých svojich síl* (M. Quoist).

Človek je ľudský svojou túžbou po nekonečne, večnosti, po Bohu. Láska je pre ľudí milostivou príťažou, oslobodením, ale aj záväzkom. *Videl som a viem, že ľudia môžu byť krásni a šťastní a pritom nestratiť schopnosť žiť na zemi... Najdôležitejšie je milovať iných ako seba samého, to je to hlavné, to je všetko, vôbec nič viac netreba...* (F.M. Dostojevskij). *Len láskou môžeme dosiahnuť spoločenstvo s Bohom. Celé živé poznanie Boha sa opiera o to, že ho prežívame vo svojich srdciach ako vôľu lásky* (A. Schweitzer). Láskou sa približujeme k Láske.

Znovu si spomínam na odporúčanie od Fiodora Dostojevského: *Ak sa pýtaš sám seba: dobyť násilím alebo pokornou láskou, vždy sa rozhodni: pokornou láskou. Láskyplná pokora je silná moc, zo všetkých najsilnejšia, ktorej podobné nič neexistuje*. Pripomínam si aj známe slová Alberta Schweitzera: *Láska obsahuje moment večnosti, ktorý môže človek dosiahnuť už na tomto svete. Už chápem: najvyšším prejavom ducha je láska. Už rozumiem: život sa nemeria rokmi, ale láskou. Už vyhlasujem: zmyslom všetkého je Láska.* (dák)